

ת"פ 43232/02/18 - מדינת ישראל נגד ניזאר ח'טיב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43232-02-18 מדינת ישראל נ' ח'טיב

בפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניזאר ח'טיב

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון **בגניבה בשליחת יד**, ארבע עבירות לפי סעיף 384 בנסיבות סעיף 383(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. לאחר שהתנהלו הוכחות בתיק, בטרם נשמעו סיכומי ההגנה, ובהמלצת בית המשפט, הציגו הצדדים הסדר טיעון שלפיו יתוקן כתב האישום כך שתיוחס לנאשם גניבה בשליחת יד בכל אחד מארבעת האישומים. אשר לאישום 2, הוסכם שהצדדים יסכמו לעניין סכום הגניבה ובית המשפט יפסוק בהתאם לראיות שהובאו במשפט. לאחר הכרעת בית המשפט במחלוקת העובדתית, הוסכם שהנאשם יורשע בכתב האישום המתוקן. אשר לעונש לא הוצגה הסכמה ונקבע שהצדדים יטענו באופן חופשי.

3. בהכרעת הדין נקבע שסכום הגניבה באישום השני עומד על 7,200 ₪. בהתאם לקביעה זו ולהסדר הטיעון הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן.

העובדות שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין

4. על פי עובדות האישום הראשון: ביום 16.09.2015 סמוך לשעה 12:00, הגיע הנאשם לחנות "נשנושים" בצומת שורש המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכר בחנות, שימטה אזנה, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של 4,406 ₪. לאחר ששלח המוכר את הכרטיסים באמצעות מחשב מפעל הפיס, החזירם לנאשם והמתין לתשלום עבורם. הנאשם ביקש מהמוכר שיכין לו אוכל וטען שהוא יוצא לעשן ולאחר מכן יחזור. בהסתמך על דבריו לא עמד המוכר על כך שהתשלום יהיה מידי ואף הכין לנאשם לאכול, כבקשתו. בסמוך לכך, נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו הכרטיסים, וזאת בלי ששילם עבורם ועבור האוכל.

5. על פי עובדות האישום השני: ביום 17.03.2017 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לתחנת מפעל הפיס במתחם "אלונית" בכרכור. הנאשם פנה למוכר בחנות, צורי כהן, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס והמוכר סיפק לו כרטיסים לבקשתו. הנאשם שהה בחנות זמן ממושך והימר באמצעות הכרטיסים. בשלב מסוים נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו כרטיסים וכשהוא מותיר בחנות חוב בסך 7,200 ₪.

6. על פי עובדות האישום השלישי: ביום 26.03.2017 סמוך לשעה 10:00, הגיע הנאשם לחנות ברחוב מס' 2 בדלית אל כרמל, המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכרת בחנות, עולה נסר אלדין, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של כ- 2,000 ₪. משקיבל את הכרטיסים מהמוכרת, נמלט הנאשם מהמקום כאשר ברשותו הכרטיסים, וזאת בלי ששילם עבורם.

7. על פי עובדות האישום הרביעי: ביום 28.03.2017 סמוך לשעה 21:00, הגיע הנאשם לחנות "מוזס" בדרך בית לחם 53 בירושלים המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס. הנאשם פנה למוכר בחנות, רן אברהם טננבוים, וביקש לרכוש כרטיסי הגרלה מסוג "צ'אנס" של מפעל הפיס בשווי כולל של 2,995 ₪. לאחר ששלח המוכר את הכרטיסים באמצעות מחשב מפעל הפיס, המתין לתשלום עבורם. הנאשם ביקש מהמוכר את הכרטיסים, וטען שהוא רוצה לרכוש כרטיס נוסף ואז ישלם על כולם. בהסתמך על דבריו, העביר המוכר לידי הנאשם את הכרטיסים, לא עמד על כך שהתשלום יהיה מידי, ואף שלח על שם הנאשם כרטיס נוסף במחשב. בה בעת נמלט הנאשם מהחנות כאשר ברשותו הכרטיסים וזאת בלי ששילם עבורם. בסמוך לכך, הגיע הנאשם לחנות "פיצוחי טופן" בצומת פת בירושלים המשמשת בין היתר כתחנת מפעל הפיס, וזאת כדי לפדות את כספי הזכייה מהכרטיסים.

8. הנאשם הורשע על שבכל האישומים שלהלן בהיותו מחזיק בכרטיסי ההגרלה כדין, גנב אותם בכך ששלח בהם יד במרמה.

תסקירי שירות המבחן

9. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 30.06.2021. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם.

הנאשם בן 51, פרוד ואב לשלושה. לדבריו כפי שנאמרו לשירות המבחן בעת עריכת התסקיר, הוא שוהה בחופשה ללא תשלום ממספר מקומות שבהם הוא מועסק ומתקיים מדמי אבטלה. הנאשם סיים לימודי תואר ראשון בכלכלה במסלול חשבונאות באוניברסיטת חיפה, הוסמך לראיית חשבון והוא חבר בלשכת רואי החשבון בישראל. בעבר היה בעל עסק עצמאי לראיית חשבון אולם בהמשך נקלע למשבר כלכלי ונאלץ ללוות כספים מהשוק האפור. הנאשם התקשה לעמוד בהחזר חובותיו וספג איומים מצד גורמים בשוק האפור. בעקבות

המשבר שחוזה, החל להמר והוכרז כפושט רגל. לדבריו השתלב בטיפול והפסיק להמר.

לנאשם הרשעה קודמת משנת 2011 בשורת עבירות מרמה ורכוש, שבגינה נידון למאסר ממושך בן 24 חודשים לצד עונשים נוספים. במסגרת הליך זה שולב בטיפול.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו אך נטה להפחית מהנזק שנגרם לנפגעי העבירות ושלל כוונה פלילית במעשים. הנאשם הבהיר שברקע למעשיו עמדו מצבו הרגשי הרעוע, בעיית התמכרותו להימורים, וחוסר יכולתו להתמודד עם המשבר הכלכלי והמשפחתי. לדבריו העבירות לא היו מתוכננות ונבעו מאובדן שליטה כתוצאה מהתמכרות. הנאשם הביע חרטה על המעשים. בהתייחסו לתגובות המתלוננים, גילה הבנה כלפיהם. אשר להתמכרותו מסר שבעקבות הסתבכותו, מזה כארבע שנים הצליח להימנע מהימורים בכוחות עצמו.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: הרשעה קודמת ועונש מאסר שנשא שלא הביאו להרתעתו; קושי במילוי תפקידים שונים באופן המהווה סיכון אישי ומשפחתי; קושי לעמוד במטלות, שנובע מחוסר יכולת להתמודד עם מצבי תסכול בשל מצב נפשי ירוד; חוסר ביטחון בקשרים המשפחתיים; נוקשות והיעדר גמישות אשר מתבטאים בקושי לקבל תפקידים חדשים או להסתגל לשינויים; קושי בוויסות דחפים כפי שניכר מדפוס ההתנהגות הטיפוסי של מכור להימורים; מיקוד שליטה חיצוני ונטייה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים; היעדר ביטוי של נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: כושר ביטוי ויכולת הבעה עצמית; גילוי הכרה בפגיעה שנגרמה לנפגעי העבירות; קבלת אחריות על העבירות והבעת רצון להימנע מעבירות בעתיד.

בשקלול גורמי הסיכוי אל מול גורמי הסיכון, התרשם שירות המבחן שלא ניתן לשלול ביצוע עבירות דומות בעתיד.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות או סביב התנהלותו המכשילה בעת ביצוע העבירות, ולפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה מציבת גבול בדמות מאסר בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי לנפגעי העבירות.

10. בהתאם להחלטת בית המשפט התבקש שירות המבחן לבחון את התאמתו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי, ותסקיר משלים בעניין זה הוגש ביום 30.06.2021.

שירות המבחן התרשם שבהיעדר טיפול ייעודי וארוך טווח במסגרת קהילה טיפולית, הסיכון להישנות העבירות, גבוה. חרף זאת, סירב הנאשם להשתלב במסגרת שהוצעה לו מטעמים הקשורים בעבודתו. זאת, על אף שדיווח

לשירות המבחן שהוא עודנו מהמר בהיקף מופחת.

בהתחשב במיעוט הצרכים שביטא, לצד חוסר הסכמתו להשתלב בטיפול ייעודי למצבו, לא נמצא הנאשם מתאים לתוכנית שיקומית בבית המשפט הקהילתי.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

11. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגש פלט ההרשעות הקודמות של הנאשם.

12. בא-כוח המאשימה, מר ויאם עבד, ביקש לגזור על הנאשם שנתיים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסכום משמעותי, ופיצוי למתלוננים. אשר למתחם העונש ההולם, טען שיש לקבוע מתחם אחד לכל העבירות אשר ינוע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנתיים מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. אשר למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם טען שיש למקמו בחלקו העליון. בטיעונו הדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו ובכללם את הפגיעה בקניינם של המתלוננים; את האופן המתוחכם שבו נעברו העבירות; את התכנון שקדם להן; את השיטתיות והחזרתיות שבמעשים; ואת הנזק שנגרם למתלוננים שעומד על סך כולל של 16,601 ₪. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם וטען שמדובר בעבר מכביד ויש להחמיר עם הנאשם בשל כך. לתמיכה בטיעונו הפנה לפסיקה.

13. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשו: מסמך רפואי של הנאשם שעניינו הפניה להתייעצות עם מומחה להמטולוגיה; מסמכים הנוגעים להליך פשיטת הרגל של הנאשם; דוח נוכחות של הנאשם ממקום עבודתו הנוכחי שמלמד על שעות עבודה ממושכות.

14. בא-כוח הנאשם, עו"ד מאהר חנא, ביקש להסתפק במאסר על תנאי ולכל היותר לגזור מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. טען שמתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר על תנאי ועד לשנת מאסר אחת. בטיעונו הדגיש שמדובר ברף הנמוך של עבירת הגניבה מבחינת ההיקף ומבחינת הנסיבות, ושהמתלוננים עצמם לא ניזוקו באופן אישי שכן מפעל הפיס פיצה אותם. ציין שהנאשם מצוי בהליך פשיטת רגל ועולמו חרב עליו. בהתייחס לנסיבות האישיות, מסר שהנאשם התגרש ונפלט ממעגל העבודה, אולם מאז הספיק לחזור ולעבוד בעבודה סדירה וכיום הוא משלם את חובותיו. אשר להרשעתו הקודמת, טען שמדובר בהרשעה על עבירות משנת 2005, וכי מאז שנת 2017 לא עבר הנאשם עבירות נוספות. בהתייחסו לתסקיר טען שהוצע לנאשם הליך טיפולי שכרוך בשהייה בקהילה סגורה ובהתנתקות מהעבודה למשך שנה, ואופציה זו אינה ישימה מבחינתו, שכן הוא נדרש לעבוד ולשלם את חובותיו באופן סדיר. עוד טען שהחוב באישום הרביעי שולם ואין על כך מחלוקת.

דברי הנאשם

15. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפניו מסר שהוא נענש ומשלם על מה

שעשה מדי יום ביומו. הנאשם סיפר שאשתו נפרדה ממנו, והוא אינו מגדל את ילדיו ומצוי עמם בקשר טלפוני בלבד. לדבריו הוא משלם מזונות והוצאות אחרות בסך של כ-6,000 ₪ מדי חודש. עוד סיפר שבחר בחירה עסקית מוטעית וכתוצאה ממנה "נפל". לאחרונה מצא עבודה במשרד רואי חשבון שבו הוא עובד שעות ממושכות מדי יום. עוד סיפר הנאשם שאביו חלה במחלת הסרטן והוא עצמו סובל ממחלת דם. בהתייחסו למצבו הכלכלי מסר שהוכרז כפושט רגל עוד בשנת 2009, ואם יוטל עליו לשלם פיצוי למתלוננים, לא יוכל לשלם מפאת חובותיו האחרים שלהם זכות קדימה. בהתייחסו להליך הטיפולי שהוצע לו במסגרת שירות מבחן, הסביר שלא שלל טיפול אולם מדובר בהליך שחייב שהייה רציפה בקהילה טיפולית ללא יכולת לעבוד, ובשל התחייבויותיו הכספיות הוא אינו יכול לעמוד בכך.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

16. כתב האישום עוסק בארבע עבירות זהות, אשר נעברו על רקע זהה, ובמועדים קרובים, ועל כן בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), יש להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ולקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד.

17. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה: ערך ההגנה על רכוש וקניינו של אדם; ערך ההגנה על תקינות חיי המסחר והבטחת האמון שבין מוכר ללקוחותיו; וערך ההגנה על איכות חיו של הציבור הנורמטיבי שומר החוק.

19. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה מבוטלת בהתחשב בחזרתיות והשיטתיות שאפיינו את המעשים; בתעוזה שגילה הנאשם עת נמלט מזירות העבירה; בסכומי הגניבה; ובפגיעה שנגרמה לתקינות חיי המסחר ולאמון שבין מוכרים ללקוחותיהם.

20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, בחנתי את פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 5561/19 **נקלה נגד מדינת ישראל** (29.08.2019): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה

בעבירות גניבה, הפרעה לשוטר והתחזות. בשלושה מקרים שונים גנבה הנאשמת ארנקים וטלפונים ניידים מתוך תיקים של נשים בשוק. כשהתבקשה להזדהות לפני שוטר ניסתה להימלט מהמקום ובהמשך הציגה תעודת זהות שאינה שלה. בית משפט השלום גזר על הנאשמת, תושבת האזור שאינה יכולה לשאת בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעורה של הנאשמת אף שקבע שהעונש שנגזר עליה קל, כיוון שהמדינה הסכימה למיתון העונש כך **שהמאסר יעמוד על שלושה חודשים ויום אחד**. כאמור דחה ביהמ"ש העליון את בקשת רשות הערעור וקבע שהעונש שהושת על הנאשמת אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה.

ובלשונו של ביהמ"ש העליון נאמרו הדברים כך: **"בענייננו אין מדובר במעידה חד פעמית של המבקשת אלא בצבר של מקרי גניבה על פני מספר ימים, ולכל אלו מתווספת העובדה שהמבקשת ביצעה כבר עבירת רכוש בעברה ולא הורתעה [...] העונש שהושת עליה, ובפרט לאחר שהתקבל ערעורה באופן חלקי בבית המשפט המחוזי, אינו חמור ואינו מצדיק כל התערבות בו"**.

רע"פ 7224/14 **פרנסקי נגד מדינת ישראל** (10.11.2014): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגניבה ובשלוש עבירות של חבלה במזיד ברכב, וביקש לבטל את הרשעתו בדיון. בתיק הגניבה הורשע בכך שגנב תכשירי קוסמטיקה בשווי ₪ 3,139 מחנות. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם בתיק הגניבה נע בין מאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר בפועל. סה"כ נידון הנאשם **למאסר מותנה וצו של"צ** לצד עונשים נלווים נוספים.

רע"פ 4973/12 **אמויאל נגד מדינת ישראל** (01.07.2012): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגניבה ונידון ל- **3 חודשי מאסר בפועל ויום אחד, לצד מאסרים על תנאי וקנס**. בנסיבות התיק, שלח הנאשם את ידו מעל דלפק בבנק ונטל סכום כסף בסך ₪ 19,100 שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי מכביד. ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. ביהמ"ש העליון קבע שהעונש שהוטל מאוזן, ואינו חורג מרף הענישה ההולם.

ת"פ (ת"א) 50018-07-17 **מדינת ישראל נגד אלנבארי** (14.05.2020): הנאשם הורשע בגניבה ונידון ל- **4 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה בן חודשיים במצטבר לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק, נכנס הנאשם לאתר בנייה של מנהלת הרכבת הקלה וגנב דיסק עבודה. נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי שלצדו של"צ ועד 6 חודשי מאסר בפועל לצד התחייבות.

ת"פ (ק"ג) 17149-07-17 **מדינת ישראל נגד מור יוסף** (03.11.2019): הנאשם הורשע בגניבה ובהסגת גבול, ונידון ל- **8 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק, נכנס הנאשם לאתר בנייה וגנב מכולה שבה היו כלי עבודה בשווי של כ-₪ 107,000. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר, אפשר בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר.

21. בהקשר לפסקי הדין שנסקרו לעיל, יש להזכיר את ההבדל שבין טווח הענישה המקובל

בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון שמבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם.

22.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות;** בשירות המבחן טען הנאשם שהעבירות לא היו מתוכננות אלא נבעו מאובדן שליטה על התנהלותו בהיותו מכור להימורים. אניח לטובת הנאשם שלא תכנן מראש לגנוב את הכרטיסים והיה מושפע מהתמכרותו להימורים ועל כן פעל תחת ההנחה המוטעית שלפיה יממן את עלותם באמצעות זכיות בהגרלות. כך שההחלטה על הגניבה והבריחה התגבשה בתודעתו רק כאשר נכזבו תקוותיו של הנאשם וכמוצא אחרון. עם זאת, הרפטיציה מלמדת שהנאשם התמיד במעשים ולא הפיק את הלקחים הנדרשים למרות ניסיונות קודמים שהסתיימו בגניבה ובבריחה. מכאן שניתן להסיק שאף על פי שלכתחילה לא התכוון לגנוב, הביא הנאשם בחשבון מראש את אופציית הגניבה כמוצא אפשרי. משכך לא ניתן לומר שמדובר במעשים ספונטניים וחסרי תכנון לחלוטין ומסקנה זו תיזקף לחובתו.

ב. **החזרתיות שבמעשים;** כתב האישום מלמד על חזרתיות. בכל אחד מהאישומים רכש הנאשם כרטיסי הגרלה והתחייב לשלם עליהם, ומשהפסיד בהגרלות נמלט מהמקום פעם אחר פעם בלי ששילם עבורם. חזרתיות זו מחמירה את המסכת העבריינית בכללותה, מלמדת על דפוס פעולה, ומעלה את המסוכנות אשר נשקפת מהנאשם לציבור.

ג. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות;** מטבע הדברים וכעולה מעובדות כתב האישום, נושא הנאשם באחריות הבלעדית למעשיו ולהשלכות הנובעות מהם.

ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות;** סך הסכום שגנב הנאשם בארבעת האישומים עומד על 16,601 ₪. לטענת ההגנה הכספים שגנבו הוחזרו למוכרים באמצעות מפעל הפיס, כך שבסופו של יום הם לא ניזוקו באופן אישי. גם אם אכן פוצו בעלי העסקים יש להדגיש שהפיצוי לא הגיע מטעמו של הנאשם ועל כן אין בנתון זה כדי להפחית ממידת אחריותו לנזק שגרם. אשר לטענת ההגנה גופה, זו לא גובתה באסמכתאות ואף סתרה את עדותו של צורי כהן המתלונן באישום השני, ועל כן לא אוכל להסתמך עליה. מעבר לנזק הכלכלי יש להניח שהמעשים גרמו לבעלי העסקים ולעובדיהם עגמת נפש וצער.

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות;** הנאשם מסר לשירות המבחן שברקע למעשיו עומדים מצבו הרגשי הרעוע, בעיית התמכרותו להימורים, וחוסר יכולתו להתמודד עם המשבר הכלכלי והמשפחתי שפקד אותו. ממכלול המידע שנחשף לפני אודות הנאשם ניתן להסיק שבכל האישומים הוא פעל תחת השפעת הדחף הכפייתי להמר שאותו לא הצליח לכבוש ושנבע מהתמכרותו להימורים.

23. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשים בכללותם נע בין מאסר קצר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירות ועד למאסר בן 18 חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.**

24. במקרה זה, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

25. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.**

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו;** הנאשם הכביר מילים על מצבו הכלכלי והמשפחתי ועל מאמציו לתשלום החובות שאליהם נקלע בשל התמכרותו להימורים. עוד הבהיר שסירב לטיפול שהוצע לו בשירות המבחן בשל התחייבויותיו הכספיות הרבות וסיפר שהוא משקיע את מירב זמנו ומרצו בעבודה.

שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית, תגדע את מטה לחמו, תוביל לאי יכולתו לפרוע את חובותיו, תסיגו לאחר ותדרדר את מצבו. כתוצאה מכך ייפגע הנאשם, ייפגעו בני משפחתו וייפגעו נושיו. דומני שהמפתח לשיקומו העתידי של הנאשם טמון ביכולתו לעבוד ולהתפרנס ואם ייפגע עוגן זה בחייו, תהיינה לכך הלכות קשות וחמורות ונמצא ששכרה של האכיפה יצא בהפסדה.

ב. **אי נטילת אחריות;** הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון אם כי בשלב מאוחר של המשפט. למען ההגינות יש להזכיר שכפירתו של הנאשם נבעה ממחלוקת משפטית ושהסדר הטיעון שגובש בהמלצת בית המשפט ניתן מענה למחלוקת זו לשביעות רצון שני הצדדים.

מתסקיר שירות המבחן עולה הנאשם קיבל אחריות למעשיו, אך נטה להפחית מהנזק שנגרם לנפגעי העבירות ושלל כוונה פלילית במעשיו.

מכאן שיש להעניק משקל מסוים להודאתו של הנאשם המבטאת קבלת אחריות מסוימת, אולם אין לראות בה ככזו המגלמת חרטה כנה ושלמה, הפנמת הכשלים וקבלה לעתיד.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה; אירוע הגניבה הראשון** התרחש בשנת 2015, ושלושת האירועים הנוספים בשנת 2017. דהיינו מאז האירועים שלפנינו חלפו כארבע שנים שבמהלכן לא עבר הנאשם עבירות נוספות ויש לזקוף נתון זה לזכותו.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם; לנאשם עבר פלילי מכביד בתחום המרמה.** בשנת 2011 הורשע ב-13 תיקי חקירה על עבירות משנת 2000 ועד שנת 2005 שעניינן גניבת נכס בידי מורשה (6 עבירות); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (6 עבירות); קבלת דבר במרמה (3 עבירות); זיוף בנסיבות מחמירות (2 עבירות); זיוף בכוונה לקבל דבר (8 עבירות); שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר (9 עבירות); מסירת ידיעה כוזבת (2 עבירות); עשיית פעולה כדי שאדם אחר יתחמק מתשלום מס; ניכוי מס תשומות ללא חשבוניות מס; וגניבה.

בגין הרשעתו זו נידון למאסר בפועל לתקופה בת 24 חודשים לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

הענקתי לעברו הפלילי של הנאשם משקל בקביעת העונש המתאים בגדרי מתחם העונש ההולם. הדברים אמורים אף שמדובר בהרשעה מלפני כעשור. למרבה הצער עונש המאסר הממושך שנשא בעבר לא הרתיע את הנאשם והוא עבר ארבע עבירות גניבה נוספות בתיק דנא. מעברו המכביד של הנאשם מצטייר תמונה עגומה של נאשם רצידיביסט בתחום המרמה על גווניה השונים והעבירות שעבר אינן חריגות בנוף חייו.

26. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט נוכח עברו הפלילי בתחום המרמה, והערכת שירות המבחן שלפיה הסיכון להישנות העבירות - גבוה, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **באזור הרף האמצעי של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו עונש מאסר בן 8 חודשים בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי לנפגעי העבירות.

כיוון שעברו הפלילי של הנאשם עוסק בעבירות שנעברו לפני כ-16 שנה ומעלה, וכיוון שהנאשם עובד כיום ומתפקד ולא נפתחו תיקים חדשים בעניינו מזה כארבע שנים, לא מצאתי שיש הצדקה למקם את עונשו ברף העליון של המתחם כפי שביקשה המאשימה.

בקביעת גובה הקנס התחשבתי במצבו הכלכלי של הנאשם ובמאמציו להתאושש כלכלית כדי שלא להכביד על

יכולתו להשתקם.

בקביעת גובה הפיצוי התחשבתי בצורך בהשבת כספי הגניבה כדי להוציא בלעו של גזלן מפיו, ולא החמרתי עם הנאשם מעבר לכך.

כיוון שהמאשימה לא חלקה על דברי ב"כ הנאשם שעל פיהם כספי הגניבה באישום הרביעי הושבו למתלונן, לא הוריתי על מתן פיצוי באישום זה.

סוף דבר

27. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **מאסר בן 7 חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות, זאת**
על פי קביעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס. הנאשם שובץ לעבודות שירות בחברה קדישא חיפה- תל רגב, בימים ובשעות שנקבעו בחוות הדעת. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 02.01.2021 בשעה 08:00 ביחידת ברקאי שלוחת צפון, כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. **מאסר בן ארבעה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם**
יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של מרמה או גניבה ויורשע
בה בתוך התקופה או לאחריה.

ג. **קנס בסך ₪ 3,000 או 15 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם
בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.12.2021. יתר
התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בתשעת החודשים העוקבים. לא ישולם תשלום
במועדו יעמוד סכום הקנס כולו לפירעון מידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום
המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

ד. **פיצוי לנפגעי העבירות כדלקמן:**

באישום הראשון; לבעל חנות "נשנושים" בצומת שורש, סך של ₪ 4,406.

באישום השני; לבעל תחנת מפעל הפיס אלונית בכרכור צורי כהן סך של ₪ 7,200.

באישום השלישי; לבעל חנות ברח' מס' 2 בדליית הכרמל סך 2,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-12 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.12.2021 ויתר התשלומים ישולמו בכל 1 בחודש ב-11 החודשים העוקבים. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד סכום הפיצוי כולו לפירעון מידי וישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

28. מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי בעלי החנויות בהקדם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ב, 04 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.